

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-08-29
Besvaras senast
2019-09-12 kl. 21.55

Till statsrådet Peter Eriksson (MP)

2018/19:928 Hälsobistånd

Socioekonomisk utveckling är en förutsättning för hälsa. Vi vet också att hälsa krävs för att vända fattigdom till utveckling. Infektionssjukdomar är i dag det huvudsakliga hindret för hälsoutvecklingen i många fattiga länder. Diarrésjukdomar, luftvägsinfektioner, malaria, tuberkulos och inte minst hiv/aids står för den helt övergripande sjukligheten/dödligheten och är typiska exempel på kopplingen mellan sjukdom och fattigdom.

Försummade sjukdomar som snäckfeber håller miljoner fattiga fångna i svår sjukdom runt om i världen. Människor hindras från att gå i skolan, att arbeta, att delta i politiken och civilsamhället och i värsta fall att överleva. Varje år dör omkring en halv miljon människor av malaria, varav de flesta är barn. Tuberkulos skördar fortsatt miljoner liv varje år. Sjukdomarna förvärrar redan rådande ojämlikheter, och därför är kampen mot infektionssjukdomarna en av de viktigaste insatserna för att bekämpa fattigdomen.

För att möta den utmaningen behövs enligt WHO bättre hälso- och sjukvård, fattigdomsbekämpning samt forskning som leder till nya effektivare metoder för diagnos, behandling och prevention. Det behövs satsning på fungerande vaccin, nya säkra läkemedel och nya, snabba och effektiva diagnosverktyg.

I Sverige har forskning och innovationer alltid ansetts vara hörnstenar för social och ekonomisk utveckling. Detsamma gäller självklart också för fattiga länder och för Sveriges åtaganden i utvecklingsforskningen. Forskning är inte en lyx för rika länder utan en kostnadseffektiv långsiktig verksamhet som uppfyller sociala och ekonomiska behov, möjliggör evidensbaserade slutsatser och ger verktyg för att undvika framtida fattigdom, hunger och misär.

Sverige har en lång tradition av forskning om fattigdomens sjukdomar av erkänd internationell klass. Svensk forskning har bidragit till att antalet malariafall nu minskar i Afrika, att allt fler hivinfekterade får läkemedel och att nya effektiva program för reproduktiv hälsa implementeras i allt fler länder. Det var svenska forskare som tog fram det koleravaccin som i dag är det som WHO rekommenderar.

Sverige har under lång tid stött forskning som del av hälsobiståndet. Vid ett ministermöte om hälsoforskning 2008 i Bamako skrev Sverige under en deklaration om att investera minst 5 procent av allt hälsobistånd i forskning

(http://www.who.int/rpc/news/bamako_call_to_action/en/). Trots det har under senare ar det atagandet inte uppfyllts, och stodet till halsoforskning har de senaste tre aren legat under 5 procent.

Jag vill darfor fraga statsradet Peter Eriksson:

Hur ser statsradet pa halsovistandet kopplat till atagandet fran Bamako?

.....

Anders Osterberg (S)

Overlamnas enligt uppdrag

Johan Welander